

תת"ע 10547/08/16 - מרדכי ווקנין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10547-08-16 מדינת ישראל נ' ווקנין
תיק חיצוני: 90506274019

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	מרדכי ווקנין
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 29.11.16 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר, עבירה מיום 14.6.16 שנאכפה באמצעות מצלמת א'3, ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה בפועל למשך 14 חודשים (בסה"כ ולאחר הפעלת פסילות מותנות במצטבר), פסילה על תנאי של 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪.

3. ב"כ המבקש טען כי המבקש מעולם לא קיבל הזימון לדיון. טען כי מעיון באישור המסירה המצוי בתיק האלקטרוני עולה כי לא המבקש חתום על אישור המסירה אלא אמו, נאווה. טען כי אמו של המבקש לא מסרה למבקש את הזימון לדיון וזאת מהטעם שהמבקש לא התגורר בביתו לאחר פטירת אביו, כחודשיים לפני ביצוע העבירה. טען כי המבקש ובני משפחתו עברו תקופה קשה מאד וביתם חרב עליהם ולכן דבר ההזמנה לדיון לא היה בראש מעייניה של אמו של המבקש. טען כי המבקש הופתע עת ניגש למשרד הרישוי לצורך חידוש רישיונו והתברר לו כי עומדת נגדו פסילה. טען כי במועד ביצוע העבירה המבקש כלל לא נהג ברכב והרכב היה בחזקתה של אמו וצירף תצהיר מטעמה. טען כי אמו של המבקש התכוונה להתייצב לדיון אך הדבר פרח מזיכרונה לאור מצבה הנפשי. טען כי למבקש חובות רבים לרבות בהוצאה לפועל והוא עושה מאמצים רבים על מנת להחזיר את חייו למסלול תקין. טען כי המבקש עובד כמתקין מזגנים ומסייע כלכלית לאמו וזקוק לרישיונו לצורך עבודתו. טען כי מערכת אכיפת א'3 עומדת בסימן שאלה לאור פסיקות קודמות של בתי משפט שונים ברחבי הארץ וכי הותרת פסק הדין על כנו יגרום למבקש עיוות דין וביקש ליתן לו יומו בבית המשפט.

4. המשיבה לא הגישה תגובה לבקשה.

5. לאחר ששקלתי טענות המבקש ובהיעדר תגובת המשיבה החלטתי, לפני משורת הדין, לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לידי אמו של המבקש, נאווה, אשר אישרה קבלת דבר הדואר בחתימתה.

אמו של המבקש אישרה בתצהירה כי קיבלה לידיה את ההזמנה לדיון בדואר רשום אך כי לא מסרה אותה לבנה, המבקש, מאחר ובאותה עת המבקש לא נמצא בבית באופן תדיר. לעניין זה, הלכה פסוקה היא כי טעות אנוש או שכחה אינו מהווה סיבה מוצדקת לביטול פסק דין (ראו לעניין זה רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793).

מעבר לכך, מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי גזר הדין נשלח למבקש בדואר רשום וכי אף את גזר הדין אמו של המבקש קיבלה ואישרה קבלתו בחתימתה בתאריך 15.12.16. בנסיבות אלה, הבקשה כאן הוגשה בשיהוי ניכר של למעלה משנתיים לאחר קבלת גזר הדין.

8. עם זאת, המבקש טען כי אמו החזיקה הרכב במועד ביצוע העבירה וצירף תצהיר מטעמה. בנסיבות אלה, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות של המבקש כפי שתוארו על ידו, ועל אף השיהוי הניכר בהגשת הבקשה, החלטתי, לפני משורת הדין, להיעתר לבקשה וליתן לו יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסך של 1,800 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 2.6.19 שאחרת - ייותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד להקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, א' אייר תשע"ט, 06 מאי 2019, בהעדר הצדדים.